

У "Горохівському віснику" за 16 березня 2022 року була надрукована публікація "Кімнати добра" і маскувальні сітки: шпиль робота і в БДЮТ". У ній розповідалося, що колектив цього закладу позашкільця, очолюваний Світланою Сов'як, працюючи без вихідних, плетє маскувальні сітки для захисників, збирає гуманітарну допомогу для переселенців, яких у Горохівській територіальній громаді вже чимало. До цієї важливої і потрібної справи активно долучаються небайдужі люди, діти. Добровільно прийшла на допомогу вчителька української мови та літератури Тетяна Дядюк із Володимиря, яка перебуває зараз у Горохові, на батьківщині свого чоловіка Володимира Дядюка - відомого на Волині волонтера ще з 2014-го року. Коли номер газети з цією публікацією вже було здано до друку в Тернополі, редакції зателефонувала Світлана Сов'як, повідомивши, що в добровільній БДЮТ попросилися харків'яни, що серед них є журналісти й видавці, які хочуть познайомитися з колективом "Горохівського вісника".

На наше прохання в редакцію зі Світланою Сов'як завітав Денис Павленко. Щирим і теплим було наше знайомство. Денис Павленко - корінний харків'янин, директор ТзОВ "Видавничий будинок "Мас-Медіа", в якому видається популярний тижневик "Сімон". Його мама Вікторія Євгенівна Павленко - головний редактор цього видавництва. В неї пропоровано коліно, їй важко ходити.

Денис ПАВЛЕНКО:

“ХАРКІВ ІЗ РУІН ВІДБУДУЄМО. НАШЕ МІСТО-ГЕРОЙ БУДЕ ЩЕ ГАРНІШИМ!”

частіше починають в Європі та Америці називати геноцидом проти українського народу, хоча не закривають небо над Україною й не збираються приймати її в НАТО.

При зустрічі з рідними Дениса Павленка в Будинку Дитячої та Юнацької Творчості, де вони разом із Світланою Сов'як, Тетяною Дядюк, Людмилою Шешко та іншими завершували плести вже десяту маскувальну сітку, довідався, які страхиття

тук. Вона залишилася в окупованому російськими загарбниками селі Липці, зі зламаною ногою, на мільйонах. Одна надія на Бога, що Він допоможе жінці вижити.

- Вдячні всі ми заступнику Горохівського міського голови Олексію Гайдуку, начальниці відділу соціального захисту Горохівської територіальної громади Вірі Іванюк за їх сприяння в тому, що ми одержали хороший прихисток. Найперше ми

це важливої інформації, активно долучаються небайдужі люди, діти. Добровільно прийшла на допомогу вчителька української мови та літератури Тетяна Дядюк із Володимиря, яка перебуває зараз у Горохові, на батьківщині свого чоловіка Володимира Дядюка - відомого на Волині волонтера ще з 2014-го року. Коли номер газети з цією публікацією вже було здано до друку в Тернополі, редакції зателефонувала Світлана Сов'як, повідомивши, що в добровісній БДЮТ попросилися харків'яни, що серед них є журналісти й видавці, які хочуть познайомитися з колективом "Горохівського вісника".

Денис ПАВЛЕНКО: “ХАРКІВ ІЗ РУЇН ВІДБУДУЄМО. НАШЕ МІСТО-ГЕРОЙ БУДЕ ЩЕ ГАРНІШИМ!”

На наше прохання в редакцію зі Світланою Сов'як завітав Денис Павленко. Щирим і теплим було наше знайомство. Денис Павленко - корінний харків'янин, директор ТзОВ "Видавничий будинок "Мас-Медіа", в якому видається популярний тижневик "Сімон". Його мама Вікторія Євгенівна Павленко - головний редактор цього видавництва. В неї прооперовано коліно, їй важко ходити. Денис хотів вивести її з Харкова, який постійно бомблять путінські орки-загарбники.

Разом із ними приїхали в Горохів Денисова рідна сестра Ганна, її чоловік Артур Костюк, їхня шестирічна донечка Єва. Прихистили їх усіх у Скобелці Юрій і Лариса Романовські.

- Вони - прекрасні й добрі люди. Поселили нас у своєму батьківському будинку, плати з нас не беруть, допомагають продуктами харчування. Ніде ні на йоту не відчуваю неприязні до себе через те, що я російськомовний. Дуже вдячні Юрію й Ларисі Романовським за їх доброту й людяність і Світлані Сов'як - за взаєморозуміння, - каже Денис Павленко.

При найменшій можливості він активно й переконливо розбиває в пух і прах брехливі московські фейки про те, що в західних регіонах - "бандерівці - головорізи" та "нацисти", очистити від яких Україну рушив повномасштабною війною біснуетий кремлівський фіурер Путін. Та злочини, терор, й несамо-

частіше починають в Європі та Америці називати геноцидом проти українського народу, хоча не закривають небо над Україною й не збираються приймати її в НАТО.

При зустрічі з рідними Дениса Павленка в Будинку Дитячої та Юнацької Творчості, де вони разом із Світланою Сов'як, Тетяною Дядюк, Людмилою Шешко та іншими завершували плести вже десяту маскувальну сітку, довідався, які страхиття довелось пережити їм у перші дні російської війни в Харкові.

- Коли ворог 24 лютого вторгся в нашу країну й почав обстрілювати місто, зібралися всі разом: жили в різних квартирах у панельних будинках, які могли від попадання снарядів перетворитися на руїни. Поїхали в офіс видавництва - міцне старовинне приміщення з чималим підвалом. На другий день війни пішли купляти продукти. Воду носили з джерел у парку "Саржин Яр", - згадує Денис. - Ворог не переставав ні вдень, ні вночі штурмувати місто "градами", постійним бомбуванням із безперервних нальотів авіації, та не під силу було слабодухим москалям захопити Харків, який став незламною фортецею й розвіяв путінський міф про бліцкриг. Не з квітами та хлібом зустрічали харків'яни ненависних окупантів, а мужньо й героїчно їх лушпали. Хто й увійшов на окраїни Харкова, той із підбитими танками, спаленими БМП залишився на них назавжди.

Світлина з них Денис Павленко

до російських матерів: "Заберіть своїх мальчиків! Чого они здесь лежат?!" Його блогерську активність, спрямовану проти москальських завоювників та посіпаки Путіна - лукавого й брехливого бацьки Лукашенка, помітили журналісти ABC News, попросили в нього інтерв'ю.

- Із ненавистю до ворогів, які без перестанку бомблять Харків, із гордістю за незламність, силу духу його захисників написав багато. Збештав як міг ООН та НАТО за те, що не закривають небо над Україною. Та про це зарубіжні писаки навіть не згада-

ли. Коротко обмовилися лише про те, що в Харкові - гуманітарна криза, - розповідав Денис Павленко про дні війни в рідному місті.

Він особисто, за його славами, не відчував страху. Та коли варвари почали обстрілювати житлові квартали, лікарні, навчальні заклади крилатими ракетами, скидати з літаків пів тонни бомби, в пеклі на землі нерви його мамі не витримали. Під канонаду автомобілем Дениса залишили Харків із великим душевним болем. Дуже жаліють, що не змогли забрати з собою маму Артура Лілію Кос-

тюк. Вона залишилася в окупованому російськими загарбниками селі Липці, зі зламаною ногою, на милицях. Одна надія на Бога, що Він допоможе жінці вижити.

- Вдячні всі ми заступнику Горохівського міського голови Олексію Гайдуку, начальниці відділу соціального захисту Горохівської територіальної громади Вірі Іванюк за їх сприяння в тому, що ми одержали хороший прихисток. Найперше ми попросили в добродушних і привітних Юрія й Лариси Романовських не їсти, а помитися, бо не милися вісім днів. Дуже смачною була вечеря з хазяями. Їх доброту ми запам'ятаємо на все життя, - не надякується горохівчанам Денис Павленко.

Якщо вдасться, він і його швагрю Артур Костюк, професійний будівельник, хочуть відправити своїх рідних біженцями в доброзичливу до України Польщу. Самі планують повернутися в Харків, влитися в ряди територіальної оборони. Вони впевнені: "Все Буде Україна! Харків відбудують із руїн, місто-Герой буде ще гарнішим!"

Олег ДІДИК

На знімках: харків'яни та їх горохівські друзі плетуть маскувальні сітки, улюблениця в БДЮТ Єва зі задоволенням фотографувалася не тільки з своїми батьками

Фото автора